

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

LII [i. e. LI]. Reverendo In Christo Patri Domino Ioanni Trithemio abbati
sancti Iacobi in suburbio Herbipolensi, præceptoris suo egregio atque
doctissimo, Bartholomæus Lescanius presbyter indignus, & ...

urn:nbn:de:0128-1-17336

lisperfæ, quas si potero in vnum volumẽ aliquo

nantissime Sycamber, quæ in abbacia Spanhem
er occupationes rei familiaris continet. Actus
ic mensis Iulii vicefimanona, quando in
annum millefimum quingentefimum exiui
uando de Spanheim vltimo exiui non amplius
panheim vsque ad introitum meum in Spanheim
cem & octo, dies quindecim, in quibus perueni
miliares, quas in vnum librum hinc perueni
cum serenissimo principe Ioachim Balthazar
quod te non laet, minime fui ociosus, quæ
a, quorum aliqua complui, reliqua in
euiavi sanctorum ad eiuſdem Principis abba
uebat, multaque & varias orationes delecta
aui quod sic incipit: *Magnam & arduam*

ia conſtitutus iubente memorato principe
ous antiquitatum ex diſputatione quocunq;
quod opus prænotauit Panalethiam, cuius pro
magne, &c.

phi ad eundem principem pro diuerſis me
rigitur in particularis diuiſum, cuius primus pro
agredior, &c.
ad finem, reliquorum vero quæ necesse perueni

bbas Spanhemensis in tribus & viginſi articulis
ſteſta ſcripſi abbas monaſterii ſancti Iacobi
re præſum indignus, tanto literarum inuentione
rei temporalis minus ſum in externis occupat
tum eo aſſumpſi libentius, quo me poſterum
enim quod plures magnas abbas & priores
& ſcripturarum contempſi. Hanc autem
conuenire propoſito ſciens pauperum
ai annum, vnde & pauca lucubrari.

les ſanctiſſimi Ioseph nutricii Domini de
roſarium quinquaginta articulorum cum quatuor
um orationibus, & proſa quam ſequor
ſiderio ſtatu ſatisfacere & deuotione progre
nium fratrem Epistoliarum mearum familiam
uaſdam epistolam numero 66, quas ſcripſi
naſterio Spanhemensis exiui, vsque ad introitum
tinet epistolam ſimiliter, 60, quas hoc anno
opus ſic incipit: *Oportuit ſatis admodum ſerui*

gnum & laborioſum opus in ſex libris per
Polygraphiam, quod latine ſonat multum ſcri
naturali, multos immo infinitos ſcribendos
e ac ſine aliqua ſuſpitione vniuerſaliter in
unciandum vel ſcribendum. Hoc opus ſcri
Sed notandum Rogeri, quod hoc opus habet
s atque potentes, per quod ſecretiſſima regna
re, ita quod archanum eorum totum muſtra
tia, quæ facile diſcitur habito volumine, &
reca ſtatui hoc opus cuiusdam offerre principis
ur.

nia ac proprietatis clauſtralium meorum
ur.

tium maxime monialium ad propoſitam mihi quaſtionem reſpondendo ſcripſi librum
vnum, qui ſic incipit: *Eſt canobium quoddam monialium, &c.*

Hæc etiam ſunt Rogeri quæ præſenti anno in hæc ſancti Iacobi abbacia conſtitutus
lucubraui, quorum ſcire titulos & ſeriem toties deſideraſti. In manibus adhuc quædam
verſantur imperfæta, quorum titulos & prænotationes te ſcire faciam, cum ad calcem æ
dita fuerint.

Decreui autem in poſterum, ſi voluerit altiffimus, ſi poteſt omnia ſolus, opus lu
cubrare meorum omnium quidem maximum, quod libris duodecim foret diſtinguen
dum, quorum materia erit. *De demonibus artibusq; prophanis & maleficiis eorūdem, quibus hu
manum genus miſere decipiunt:* eſtque mihi animus omnes ſuperſtitioſas Daemonum artes &
10 hominum pro viribus explōdere, confutare, & quam ſint vaniſſimæ, pernicioſæ ac dete
ſtandæ multipliciter ex propriis ſultorum qui eas tradiderunt libris demonſtrare. Videtur
enim mihi neceſſarium opus his maxime temporibus, in quibus homines nimium ſunt
curioſi, docti videlicet nonnulli ſimiliter & indocti, ea perquirentes quæ melius neſcirent.
Laboris tamen ardui magnitudine non mediocriter deterrius ad tempus diſſerre inten
tionem hæc meam vtile putauit, quo interim ſucceſſiue materia in vnum pro tanto ne
ceſſaria opere comportetur. Hæc ſunt quæ tibi ad literas tuas iudicio meo reſcribenda fue
rant. Si qua vero poſthac in lucem ædidero, non inter vltimos ſcies. Vale noſtri memor
ad Deum. Ex Herbipoli vltima die Auguſti. Anno Chriſtianorum milleſimo quingentefi
20 mo ſeptimo.

LII

REVERENDO IN CHRISTO PATRI DOMINO IOANNI TRITHEMIO
abbati ſancti Iacobi in ſuburbio Herbipolenſi, præceptori ſuo egregio atque doctiſſimo, Bar
tholomæus Leſcanus præſbyter indignus, & Marchionis Alberti Ca
pellanus ſalutem exoptat æternam.

ET ſi paruo tempore vobiscum reuerende pater in Vrſulo ſum conuerſatus, non par
uum tamen ex ipſa conuerſatione profectum reportauit, quoniam veſtro medicami
ne de grauiffimo capitis mei dolore, quem per annos decem & octo continue ac ſine in
30 termiſſione aliqua ſuſtinui, & à nullo medicorum poteram releuari, Domino Deo miſe
rante curatus ſum & plene conuallui, de quo paternitati tuæ infinitas gratiarum actiones
dico, meq; totum in mancipium offero, do, & impendo. Omnipotens Deus reuerentiam
veſtram & in corpore & in anima ſaluam & incolumem perpetuo conſeruare dignetur,
ſicut me miſerum miſerandumque hominem veſtra pietas miſericorditer reſpexit, & de
tam graui ac diuturno capitis dolore curauit, de quo medici noſtri omnes ſemper quot
quot conſului deſperauerunt. O ſpes mea poſt Deum vnica, ſalus & promotor egregie, ca
lamo exarare non valeo tenui, quanta vobis ſum charitate obnoxius & inclinatus, in tan
tum vt ſi veſtra complaceret paternitati, omnibus vitæ meæ diebus me vobis obligare in
40 famulum vna cum his quæ poſſideo vellem ac optarem. Veſtra namque gratioſe pater
nitatis recordatio ſemper apud me eſt, & de memoria cordis mei nullo vnquam momen
to poteſt deleri, quoniam non eſt hora in qua præſentiam veſtri non cogitem. Valde au
tem ſum triſtis, & multi ciuium Berlinenſium mecum dolent vehementer de perpetua
paternitatis veſtræ abſentia, qui omnes nihil magis cupimus, quam ſi foret poſſibile quod
aliquando ad nos rediretis. Nouimus enim plures quod princeps noſter clariffimus mul
tum deſiderat reditum veſtrum, & quotidie veſtrum dicitur præſolari aduentum. O, ſi ad
nos cito reuertatur veſtra paternitas, quanto cum gaudio ſuſcipiemini à nobis? Sciat pater
nitatis veſtra, quod promotione Domini Georgii prioris amiſſiſſimi veſtri, capellanus
factus ſum illuſtris magnificique principis domini Alberti Marchionis, cum quo mihi vi
deor in loco eſſe paradifi, quia licet iuuenis ſit, valde tamen religioſe viuir, & honeſtiſſime
50 in omnibus conuerſatur. Laus cum ſtipotenti Deo, qui non deſerit ſperantes in eum, cuius
benignitas veſtram paternitatem mihi merito colendam, felicem in æuum
conſeruare dignetur. Amen. Ex Berlin decima tertia die menſis Maii. An
no Domini milleſimo quingentefimo ſeptimo.